

KAM DO MUZEA

● **Prachatické muzeum**
(Neumannova 13, tel.: 388 311 419, 388 314 202, e-mail: muzeum@prachatice.cz) – stálé expozice: Zlatá stezka, Archeologie regionu, Renaissance – zlatý věk města, Sakrální památky regionu a sv. Jan Nepomuk Neumann, Měšťanská kultura 19. století a sbírka střeleckých terčů, Prachaticko ve středověku, výstavy, přednášky atd. Otevřeno od 27. 3. denně (mimo pondělí) 9 až 16 h, víkend 10 až 16 h.
www.prachatice.cz/muzeum/cz

● **Muzeum paličkované krajky** s prodejní galerií Ateliér Hana lze od 1. 4. do 31. 12. navštívit denně kromě pondělí v Poštovní ulici č. 178, tel.: 388 311 313, 603 951 813. V listopadu a od ledna do března je se třeba předem telefonicky objednat.

FOTO: ADÉLIA POIÁKOVÁ

**Sytrův dům, kde sídlí
Prachatické muzeum.**

→ Kolem roku 1550 jich tu týdně procházelo kolem třinácti set.

Kolem hradeb, z vnější strany, vede naučná stezka věnovaná historii opevnění. Vzácně zachovalé prachatické hradby pocházejí ze 16. století, kdy byly vybudovány v předpolí původních hradeb ze století 14.

Když byla přestavba hotova, měšťané dali staré zdi strhnout. Ve své době byly zdejší hradby moderním obranným valem prošpikovaným střelnými. Jenže město mělo zase jednu smůlu, zrovna v té době procházely válčení, technika i strategie překotným vývojem. A tak, když za necelé století přitáhl Buquoy se svou artilerií, bombardování z jeho děl zdi neodolaly. Nejzachovalejší baštou je Helvíť.

Hned zkraje stezky je socha od Otta Herberta Hajeka se stručným nápisem: ČLOVĚK – EIN MENSCH. Je pomníkem obětím totalitních režimů.

U druhého zastavení stezky stojí za pozornost obdivuhodný „památný strom“. Do výšky sedmi metrů se tu po kamenné zdi sápe více než stoletý břečťan popínavý, rozsah zakryté plochy je přes 40 m².

**Žižka? Schiller?
Žižka!**

Vyjdete-li zpět z města Dolní branou, všimněte si budovy pošty. Ne proto, že je odpudivá, ale přímo za ní se nachází přírodní památka: Žižkova skalka. Německy mluvící obyvatelstvo jí říkalo po svém: Schillerova skalka. Ke stému výročí (1905) básníkova úmrtí sem dokonce umístili pamětní desku. V roce 1918 ji „vlastenci“ snali, v roce 1938 ji jiní chytří zase dali zpátky a v roce 1945 ji „vlastenci“ opět snali. Schiller má smůlu, skalka je prostě Žižkova. Kolem skály prý chodil z rodného Husince do prachatické školy budoucí Mistr Jan. A podle tradice tu měli velitelská stanoviště jak husité, když dobývali město, tak císařská vojska o dvě stě let později, kdž dělali to samé. ●

ADÉLA POLÁKOVÁ

Vítejte na Prachaticku

Návštěvníkům Šumavy nabízejí místní „vyhlídkovou stezku kolem Prachatic“. Začíná a končí prakticky v centru města, je dlouhá 15 km. Je vyznačena zelenobílými psaníčkovými značkami a poněvadž se neškrábe nikam vysoko, byt' skýtá mnoho lokálních výhledů, je velmi pohodlná.

Z Prachatic (hlavní turistické rozcestí je na Malém náměstí) projdeme městem směrem k úpatí monumentálního Libína, na němž leží Lázně sv. Markéty. Pak už cesta nemilosrdně stoupá hlubokým lesem na vrchol Libína. Na vrcholu je 27 m vysoká, 120 let stará a pečlivě opravená rozhledna s chatou. K sestupu volíme modře značenou prudkou cestu lesem, asi v polovině les skončí, krajina se otevře a poskytné nám jeden z nejvíce kolepejších šumavských výhledů na dvojici vrcholů spojených táhlým hřebem, na Boubín a Bobík. Pak sejdem do Libínského Sedla. V malé vesnici nás upoutá především čerstvě opravený gotický kostelík, zasvěcený sv. Anně. U posledních domů s námi značka sestoupí do údolí Farského potoka a po dvaceti minutách nás z něj vyvede vlevo k posledním třem stavením Albrechtovic. Vstupujeme na silnici, kde se k nám přilepí i žlutá značka a dáme se po ní vlevo. Protože dnešní cesta má tuar osmičku, do tohoto místa se ještě jednou do-

staneme. Jdeme po silnici, nejprve nás opustí vpravo modrá a pak odbočí vpravo i žlutá. Odbočíme s ní a držíme se jí, dokud vede po silnici. Až nás opustí vlevo, držíme se silnice do

Křišťanovic a od hotelu Saturn pokračujeme dál po asfaltové komunikaci se zákazem vjezdu. Vzápětí se nám objeví v létě živý rekreační Křišťanovický rubník, při němž dojdeme na

TRASA: **1.** Prachatice – po červené **0136:** **2.** Lázně sv. Markéty (2,5) – **3.** Libín (1096 m) (7,5) – po modré **1228:** **4.** Libínské Sedlo (9) – **5.** Albrechtovice (12) – nejprve po žluté a dál po nezačené místní komunikaci: **6.** Křišťanovice (14) – **7.** Křišťanovický rybník (15) – po modré **1228:** **8.** rozc. U Horeliců (15,5) – **9.** Albrechtovice, rozc. (19) – po žluté **6416:** **10.** Čertův mlýn (20,5) – **11.** rozc. pod Perlovicemi (22) – po zelené **3330:** **12.** Pod Černou horou (25,5) – **13.** Prachatice (27)

rozcestí na hrázi. Lesní asfaltová silnice vpravo se žlutou a modrou značkou nás dovede na křižovatku U Horeliců. Tady ji opustíme s modrou doprava, procházíme územím bývalého pohraničního opevnění a za většího vlhka si musíme dát pozor na podmačenou rašelinovou cestu. Ta nás dovede zpět do Albrechtovic, odkud se žlutou značkou prudce sestoupíme do údolí Farského potoka u Čertova mlýna a jen o něco mírněji vystoupáme k rozcestí Pod Perlovicemi u ostré silniční serpentiny. Pokud jsme se dostali do časového skluzu, můžeme po žluté pohodlně sejít po historické Zlaté stezce a nedávně tankové cestě do Prachatic. Velkolepější příchod do města se nám nabízí, pokud se na rozcestí dáme po zelené vlevo, zvolna vystoupáme po široké cestě na Černou horu a lesem se přiblížíme těsně nad město, do kterého sestoupíme vilovou čtvrtí.

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

**Mapy: Šumava-Prachaticko, Lipno,
1:100 000, edice Kartografie Praha č. 20
Pošumaví-Prachaticko, 1:50 000,
edice KČT č. 70**